

BEKAĆ (2) *vb impf*

e jasne (tak też Cn).

praes 1 sg bekãm (1). ◊ 3 sg bekã (1) [w tekście błędnie a].

Sł stp brak, Cn s.v. beczę, bek, Linde XVI i XVIII w.

O owcy i kozie: wydawać głos, becząć; balare Mącz (2) : Balo. Dicuntur oves, Bekam yáko owcá/wrzefzczę. Mącz 23a; Ażci niebogá kozá beká pátrząc z wozá. LeovPrzepSamb b4v.

Cf **BEKANIE, BĘKAĆ**

KN